

Tale ved kreering af provst Peter Ole Finnemann Viuff

Tag himlen
og hæng den op i et vindue.
Hvis Gud følger med er du heldig,
men bestemt ikke uheldig
hvis han begav sig et andet sted hen.
Så kommer han bare senere.

Jeg forsøger at hive ordene ud af det øde,
ud af regnen og tågen,
men udenfor bliver alle varmerekorder slået.
hvad konkurrerer man om?

Så vidt jeg har forstået
drejer det hele sig om lys.
Det var her i begyndelsen og er her endnu.
men snart bliver det mørkt
så det lysner over os.

Kære Peter Ole Finnemann Viuff

Dette digt er fra Einar Már Gudmundssons nye digtsamling *Til rette Vedkommende*. Et digt med klare bibelske og teologiske associationer, og ikke mindst et digt præget af en stærk evangelisk ubekymrethed og et digt særdeles håbefuldt i tonen:

Vi er heldige, at Gud følger med os.

Hører og ser vi ham ikke lige nu, så kommer han bare senere, skriver digteren med tydelig forventning. Han lever med håbet.

Det kan godt være, at mørket tager til, at det snart bliver mørkt, men det lysner. Dobbeltbundet lyder formuleringen: "men snart bliver det mørkt,/ så det lysner over os".

Det er, vil jeg tilføje, den ånd, vi som døbt går i; håbefulde i troen på, at det ender godt. Glæden er os givet, trods det at mørke og kaotiske kræfter også findes her på jord.

✠

Opgaven, vores opgave som mennesker, er så den, som digtets jeg formulerer, at vi ligesom Gud i skabelsens morgen skabte alt ud af intet, også forsøger at hive ordene ud af det øde, ud af regnen og tågen.

Det er alle menneskers opgave, ikke blot digterens, såvel i det store som i det små, med de evner og kræfter, vi nu engang har, at arbejde imod kaos og for livet, dvs. tage ansvar ved at elske Gud og værne om vores næste, være med til at bygge op og skabe fællesskab.

Det er opgaven også i vores arbejde, kaldet i vores arbejde, og det gælder for os alle, og uanset, hvilket arbejde, vi har. Her er der egentlig ikke den store forskel, om man er sygeplejerske, pædagog, leder, privat eller offentlig ansat, præst eller provst.

Gud har kaldt livet ud af det øde og tomme (det "øde og tomme" som på hebræisk, på grundsproget, lyder hultertilbulteragtigt: "tohuwabohu"). Vi er sat til at gå i det samme spor: også det vi skal: forsøge at hive ordene ud af det øde og tomme, ud af tohuwabohu, ud af regnen og tågen.

✠

Forleden hørte jeg professor i teologi Peter Lodberg tale om præsten mellem kald og arbejdsmarked. Lodberg havde registreret følgende forskydning i vores tid: det er som, sagde han, at det i højere grad er personen, som bærer embedet, end embedet, der bærer personen. Det er ikke længere tilstrækkeligt, at præsten er kaldet af menigheden. Kaldet er erstattet af konkurrence, hvor præstens personlighed kommer først. Kirken er som alt andet i samfundet til på markedets vilkår.

På den ene side, var hans pointe så, at ja, vi er som kirke til i en bestemt tid og betragter vi os her ikke blot som borgere, men også som borgere af forskellige ydelser, så vil det naturligvis også sætte sit præg på folkekirken. Sådan er det. Vi prøver at gøre tærsklen til kirken lav, så mange føler sig velkomne. Og her spiller præstens og provstens person naturligvis også en rolle.

Men på den anden side, så handler det, vi er sammen om jo ikke kun om præstens eller provstens egen personlighed. Vi er sammen om noget, evangeliets forkyndelse, noget større end os.

Vi har et fællesskab i budskabet om Jesus Kristus og om opgaven, at leve ud af hans ord og ånd. Desto vigtigere er det, sagde Peter Lodberg, at vi fortsat som præst, provst og biskop har en stærk kaldsbevidsthed.

Som provst vil du få en række administrative opgaver tilknyttet til dit arbejde som præst. Der skal administreres, og du er del af det nødvendige og gode bureaukrati, der skal til for at få folkekirken til at fungere. Du vil have med bygge- og personalesager at gøre. Du skal søge på bedste vis sammen med provstiudvalget at fordele de midler, der er til rådighed, og du er derfor også nødt til at tilegne dig det nødvendige økonomiske overblik. Du er heldigvis i den situation, at du både har en dygtig provstisekretær og et godt og dygtigt provstiudvalg. Men du vil komme til at holde langt flere møder, end du nogensinde havde drømt om. For det er nødvendigt for at medvirke til og udvikle det gode samvirke, samarbejde mellem provsti og sogne i Malt provsti.

Men i alt dette rugbrødsarbejde, som du nu er begyndt på, så er det vigtigt at holde sig Einar Mar Gudmundsson ord for øje i digtet, når han siger: "Såvidt jeg har forstået,/ handler det hele om lys".

Såre sandt. Det handler om lys, hvad enten du beskæftiger dig med renovering af gamle bygninger, fordeling af midlerne eller om at få samvirket mellem præst og menighed og præster i mellem, så er det jo alt sammen til for at skabe gode rammer for evangeliets forkyndelse, så budskabet kan leve i os og være til trøst og glæde i det liv, vi deler med hinanden. Ja, holde os fast på, hvordan Jesu liv, død og opstandelsen gør, at det hele handler om lys.

Peter, Guds nåde og lykke til i din gerning som provst.

I Jesu navn. Amen